

Podstawowy (naiwny) algorytm wyszukiwania wzorca w tekście.

1. Załóżmy, że mamy tekst: AABBBABABAABAABAABA i wzorec: ABAABA.
2. Należy odpowiedzieć na pytanie czy w podanym tekście znajdziemy wzorec i jeśli TAK, to w których miejscach tego tekstu (od której pozycji znaku)?
3. W powyższym przykładzie wzorec występuje w tekście w 3 miejscach:

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
A	A	B	B	A	B	A	B	A	A	B	A	A	B	A	B	A	A	B	A

4. Pierwsze rozwiązanie tego problemu, jakie przychodzi do głowy, to naiwny sposób sprawdzania dla każdej pozycji i , czy dany wzorec występuje na tej pozycji.
5. Dla tekstu: „MATEMATYKA” i wzorca: „MAT” algorytm ilustruje rysunek:

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
i	M	A	T	E	M	A	T	Y	K	A	
0	M	A	T								
	0	1	2								j
1		M	A	T							
		0	1	2							j
2			M	A	T						
			0	1	2						j
3				M	A	T					
				0	1	2					j
4					M	A	T				
					0	1	2				j
5						M	A	T			
						0	1	2			j
6							M	A	T		
							0	1	2		j
7								M	A	T	
								0	1	2	j

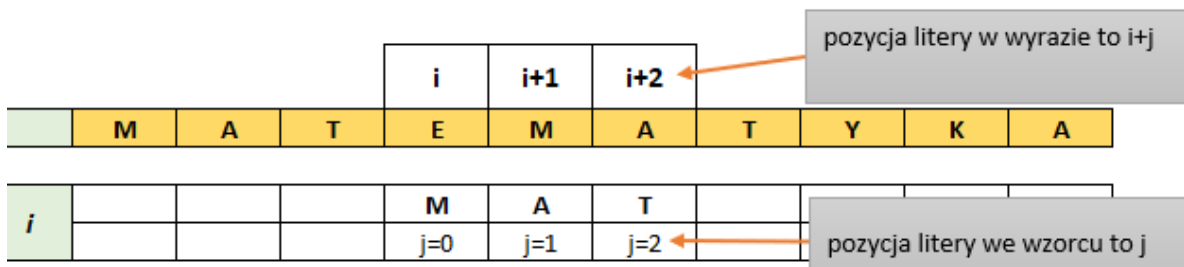
6. Na powyższym rysunku:
 - a. i – pozycja w tekście od której zaczynamy sprawdzać występowanie wzorca
 - b. j – pozycja znaku we wzorcu
7. Załóżmy, że $d1$ - długość tekstu, $d2$ - długość wzorca.

Wtedy możemy stwierdzić, że:

- a. $i \in \{0, 1, \dots, d1 - d2\}$
 - b. $j \in \{0, 1, \dots, d2 - 1\}$
 - c. Dla i, j jak wyżej sprawdzamy warunek: $tekst[i+j] == wzorec[j]$ (lub $tekst[i+j] != wzorec[j]$)
8. W przykładzie z punktu 5:
 - a. $d1=10, d2=3, i \in \{0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7\}, j \in \{0, 1, 2\}$

Kodowanie.

1) Najpierw zajmiemy się sprawdzeniem czy wzorec występuje na i -tej pozycji w tekście:

2) Utworzymy funkcję `czy_wzorec()`, która:

- zwraca liczbę -1 gdy od podanego `punkt_startu` w tekście wzorec nie został znaleziony
- funkcja zwraca liczbę `punkt_startu` jeśli od tej pozycji w tekście wzorec został znaleziony
- ma 3 argumenty:
 - tekst \rightarrow string
 - wzorec \rightarrow string
 - punkt_startu \rightarrow int

3) Przykładowy kod funkcji:

```
int czy_wzorec(string tekst, string wzorec, int punkt_startu){
    int j;
    for(j=0; j<wzorec.size(); j++){
        if(tekst[punkt_startu+j]!=wzorec[j]) return -1;
    }
    return punkt_startu;
}
```

4) Działanie funkcji:

- Polecenie:

```
cout << czy_wzorec("matematyka", "mat", 1);
```

daje w wyniku: **-1** (od znaku na pozycji 1 (drugi znak tekstu - a) nie znaleziono wzorca)

- Polecenie:

```
cout << czy_wzorec("matematyka", "mat", 4);
```

daje w wyniku: **4** (od znaku na pozycji 4 (piąty znak tekstu - m) jest wzorec)

5) Teraz wystarczy wywołać funkcję `czy_wzorec()` dla wszystkich możliwych punktów startu w tekście.

6) Przykładowy kod i działanie programu:

```
//naiwne wyszukiwanie wzorca w tekście
#include <iostream>
using namespace std;

int czy_wzorzec(string tekst, string wzorzec, int punkt_startu){
    int j;
    for(j=0; j<wzorzec.size(); j++){
        if(tekst[punkt_startu+j]!=wzorzec[j]) return -1;
    }
    return punkt_startu;
}

int main() {
    string tekst;
    string wzorzec;
    int i, d1, d2, wynik;
    cout << "podaj tekst: ";
    getline(cin, tekst);
    cout << "podaj wzorzec: ";
    getline(cin, wzorzec);
    cout << "w wyrażeniu: " << tekst << endl;
    cout << "wzorzec: " << wzorzec << endl;
    cout << "zaczyna się od pozycji nr: " << endl;
    d1=tekst.size();
    d2=wzorzec.size();
    for(i=0; i<=d1-d2; i++){
        wynik=czy_wzorzec(tekst, wzorzec, i);
        if(wynik>=0) cout << wynik << " ";
    }
    return 0;
}
```

```
w wyrażeniu: matematyka i informatyka to magia
wzorzec: ma
zaczyna się od pozycji nr:
0 4 18 28
```

UWAGA:

W informatyce istnieją lepsze algorytmy szukania wzorca w tekście ... 😊